Să ridicăm atletismul nostru

Pe linia consolidării succeselor obținute de mișcarea de cultură fizică și sport din țara noastră în îndeplinirea importantelor sarcini trasate de partid și în dorința de a face să crească necontenit baza de mase a sportului nostru și nivelul performanțelor, Biroul Consiliului General U.C.F.S. a organizat vineri o consfătuire, în care au fost pe larg analizate problemele majore ale atletismului nostru, sport de bază în sistemul de educație fizică.

La lucrările consfătuirii au participat membri ai Biroului U.C.F.S., președinți și vicepreședinți ai consiliilor regionale U.C.F.S., secretari și antrenori federali, secretari ai cluburilor sportive, activul federației de atletism, profesori de educație fizică din învățământul de toate gradele, metodiști, antrenori și atleți fruntași. De asemenea au fost prezenți reprezentanți ai Ministerului Învățământului și Culturii și alți invitați.

Ampla analiză a activității desfășurate în țara noastră pe tărîmul atletismului, prezentată de tov. **Emil Ghibu**, vicepreședinte al U.C.F.S., a fost urmărită cu viu interes de către participanții la consfătuire. Mulți dintre cei prezenți au luat apoi cuvîntul și au vorbit despre posibilitățile de dezvoltare a atletismului în învățămînt, în cluburi și asociațiile sportive, la orașe și sate. Ei au făcut o serie de propuneri constructive, care au contribuit la îmbunătățirea planului de măsuri, menit să asigure atletismului nostru posibilitatea de a obține noi și tot mai însemnate succese.

Lucrările consfătuirii constituie un eveniment însemnat în activitatea noastră atletică. Ele marchează începutul unei munci și mai susținute pentru ca — folosind din plin minunatele condiții create mișcării sportive din țara noastră de către partid și guvern — atletismul să capete o largă bază de mase, pentru ca nivelul performanțelor să crească necontenit.

Fiecare activist sportiv are datoria să muncească cu abnegație și pasiune, pentru ca în viitor atletismul din țara noastră să aducă o mai substanțială contribuție la ridicarea pe culmi și mai înalte a prestigiului sportiv al scumpei noastre patrii !

Datorită conducerii și sprijinului permanent acordat de partid, puternicului avînt al economiei și culturii socialiste — a arătat tov. Emil Ghibu, vicepreședinte al Consiliului General U.C.F.S., în analiza făcută la consfătuire — activitatea sportivă din țara noastră a cunoscut și cunoaște o dezvoltare rapidă și multilaterală, devenind un bun al maselor de oameni ai muncii.

Minunatele condiții create culturii fizice și sportului în anii puterii populare, au făcut posibil ca mișcarea noastră sportivă să obțină succese deosebite în cuprinderea unor mase largi de oameni ai muncii în practicarea organizată a exercițiilor fizice. Succese frumoase au fost obținute în competițiile internaționale, R.P. Romînă situîndu-se astăzi printre țările cu o bogată și înaintată activitate sportivă.

În cadrul mișcării de cultură fizică și sport, atletismul ocupă un loc de frunte și discutarea principalelor probleme ale acestei discipline sportive va ajuta desigur să se muncească mai bine, mai organizat, va crea premisele obținerii de noi și noi succese.

Atletismul — una din cele mai importante ramuri sportive

In continuare vorbitorul a arătat că este bine ca atletismul să fie practicat de mase din ce în ce mai mari de tineri și tinere.

Pe drept cuvînt, atletismul este considerat ca unul din cele mai importante ramuri de sport și ocupă un loc de frunte în sistemul nostru de educație fizică. Practicarea cu regularitate a exercițiilor atletice aduce o contribuție importantă la întărirea sănătății, la îmbunătățirea capacității de muncă a tineretului nostru, ajută la cultivarea unor calități morale deosebite, voință, dirzenie, îndeminare, atît de necesare în viața de zi cu zi cît și în munca pe care o desfășoară fiecare sportiv pe frontul construcției socialiste.

In același timp, exercițiile specifice ale atletismului constituie un mijloc de bază pentru realizarea pregătirii fizice generale, condiție primordială în atingerea măiestriei sportive în toate ramurile de sport.

În țara noastră, înainte de 23 August 1944, atletismul nu reușise să iasă din anonimat și să obțină vreun succes deosebit, fiind practicat de un grup foarte restrîns de tineri. Lipseau condițiile minime de activitate. Astăzi atletismul nostru se bucură din plin de condițiile necesare practicării lui. Niciodată în trecut n-am avut atîtea piste, materiale și echipament, fonduri pentru competiții, n-am avut atîtea cadre tehnice.

A crescut baza de mase a atletismului. Mii și mii de tineri participă la întrecerile de atletism în fazele preliminare ale campionatelor și concursurilor republicane, la tradiționalele crosuri de primăvară și toamnă, la diferite competiții de mase (**Concursul cultural-sportiv, „Cupa Agriculturii", Spartachiade etc**). Din rîndurile participanților la aceste competiții s-au ridicat mulți dintre atleții fruntași de astăzi.

A crescut valoarea multora dintre rezultatele campionilor și recordmanilor noștri, oglindită prin locurile de frunte pe care le ocupă în ierarhia europeană și mondială, prin medaliile cucerite la marile concursuri internaționale. Avem astăzi o serie de atleți care fac cinste mișcării noastre de cultură fizică, printre care **Iolanda Balaș, Maria Diaconescu, Lia Manoliu, Florica Grecescu, Zoltan Vamoș, Sorin Ioan** și alții.

Echipa reprezentativă feminină deține de 5 ani consecutiv titlul de campioană balcanică, iar în 1961 atletele noastre au asigurat Republicii Populare Romîne locul VI în lume.

Succesele înregistrate în activitatea atletică din țara noastră oglindesc munca asiduă desfășurată de mulți antrenori, profesori de educație fizică, de un larg activ voluntar, ca și de activul F.R.A. In această privință se cuvine a fi evidențiată munca desfășurată de antrenorii: D. Girleanu, C. Iovănescu, F. Wittman, M. Buhlea, L. Kiss, N. Visulescu, Elisabeta Stănescu, ca și de comisiile raionale de atletism din Tg. Mureș și C. Lung Muscel. Fără îndoială că aceste succese ar fi putut fi și mai mari dacă ar fi fost folosite mai judicios toate condițiile existente, dacă s-ar fi lucrat mai bine, cu mai multă exigență și simț de răspundere.

Trebuie să spunem că rezultatele obținute nu ne mulțumesc.

Tocmai de aceea toți activiștii U.C.F.S., cadrele tehnice, trebuie să acorde o atenție sporită problemei dezvoltării atletismului nostru, desfășurînd o muncă de perspectivă pe baza unui plan concret. In fața noastră stă sarcina atragerii tineretului în practicarea atletismului, ridicarea acestui sport la nivelul condițiilor create de partid.

Pentru aceasta este absolut necesar să găsim căile și mijloacele pentru lichidarea lipsurilor, care au dus la rămînerea în urmă a atletismului nostru.

Să desfășurăm o muncă mai bună, mai organizată !

Cluburile și asociațiile, verigi organizatorice de bază în activitatea noastră nu-și aduc aportul cuvenit în mobilizarea tinerilor pentru atletism, pentru organizarea sistematică a activității atletice.

In prezent, din peste 10.000 de asociații sportive, numai în 453 există secții de atletism afiliate la F.R.A. Dintre acestea, majoritatea desfășoară o activitate necorespunzătoare, chiar și acelea organizate la nivelul cluburilor sau al asociațiilor sportive mari ca: **U.T. Arad, Tractorul Brașov, Corvinul Hunedoara, C.S.M.S. Iași, C.S.O. Baia Mare, C.S.O. Galați, C.S.O. Craiova, Steaua București și altele.**

Se constată în unele cazuri o atitudine nejustă a acelora care tratează atletismul ca pe o cenușăreasă a sporturilor, ca pe o activitate minoră. Organele U.C.F.S. nu au analizat activitatea atletismului în asociațiile sportive și nu au luat măsuri pentru înființarea de secții de atletism acolo unde existau toate condiții.

Secțiile de atletism trebuie să fie unități de bază în activitatea noastră, ele trebuie să aibă obiective precise, un calendar competițional propriu, care să angreneze într-o activitate continuă pe toți tinerii care iubesc acest sport.

In evidența noastră figurează prea puține secții de atletism din cadrul asociațiilor sătești.

Este neîngăduit ca în timp ce la ultimele crosuri de mase au participat 1.819.000 de tineri, alergătorii pe 5.000 și 10.000 m să se numere pe degete. Este concludent, în această privință, faptul că Dinu Cristea — spre cinstea lui — figurează la cei 50 de ani ai săi printre primii 10 fondiști din țara noastră. Cum poate fi explicat faptul că în regiunile Suceava, Oltenia și Iași în 1960 la Concursul cultural-sportiv al tineretului (în care atletismul ocupă un loc însemnat) au participat 90.000, 138.000 și respectiv 175.000 de tineri și tinere și totuși atleții de valoare sînt prea puțini?

Toată atenția atletismului în școli și facultăți

Referindu-se la perspectivele și la marile rezerve pe care le are atletismul, vorbitorul a subliniat importanța activității atletice în rîndurile tineretului studios.

Cu toate succesele obținute trebuie să amintim că, din peste 1.100 școli medii, profesionale și tehnice cu asociații sportive, un procent redus au organizate secții de atletism dintre care prea puține desfășoară o activitate corespunzătoare.

Faptul că majoritatea campionilor școlari sînt elevii școlilor din București, arată o rămînere în urmă a atletismului școlar din provincie, în special în centrele Maramureș, Galați, Craiova, Iași și altele.

Pentru școlile tehnice care grupează zeci de mii de tineri între 18—25 ani, pînă în anul 1961 nu a fost organizată nici o competiție de atletism cu caracter republican.

Învățămîntul superior cuprinde tinerii la vîrsta cea mai potrivită pentru obținerea performanțelor înalte în atletism. Aici însă nu și-a găsit locul cuvenit activitatea atletică, fapt care se reflectă și în rezultatele slabe ale ultimelor ediții ale campionatelor universitare, ca și în participarea redusă a studenților la diferite concursuri de atletism.

Din cele 10 centre universitare, unele cu o veche tradiție atletică, doar în București, Cluj și destul de slab la Timișoara se practică atletismul în mod organizat.

Este necesar să se studieze, împreună cu Ministerul Învățămîntului și Culturii, măsurile ce trebuie întreprinse pentru ca școala, acest izvor nesecat de tinere talente să fie folosită mai bine pentru dezvoltarea bazei de masă a atletismului, pentru ca participarea cadrelor din învățămînt la realizarea sarcinilor care stau în fața mișcării noastre sportive să fie mai activă.

Calendarul competițional — mijloc important de asigurare a continuității în activitate

Apoi, tov. Emil Ghibu a analizat deficiențele înregistrate în îndeplinirea calitativă a calendarului intern, arătînd că, în unele regiuni, s-a constatat o realizare formală a obiectivelor propuse, îndeosebi la nivelul primelor etape — cele de masă — care se adresează tuturor atleților în fazele pe asociație, raion și oraș.

Federația Romînă de Atletism nu a studiat și nu a propus decît în ultimul timp introducerea unor formule competiționale la nivelul actualelor cerințe. S-a mers pe linia repetării an de an a unora și acelorași competiții ca formă și conținut, finalele concentrîndu-se aproape în totalitate în București.

Pentru sezonul anului viitor se va studia organizarea unei „Olimpiade republicane" pentru atletism. La această competiție, organizată după sistemul J.O., urmează să participe echipe reprezentative de regiuni. Clasamentul general al întrecerilor va oglindi preocuparea și interesul pentru atletism al activiștilor sportivi din fiecare regiune. De asemenea, trebuie extinsă inițiativa unor comisii de atletism care au organizat diferite concursuri, devenite tradiționale: Crișana, Galați, Dobrogea, Sibiu etc.

Antrenorul și profesorul de educație fizică — cheia obținerii rezultatelor de valoare

Unul din factorii determinanți în obținerea rezultatelor de valoare în atletism îl constituie antrenorul și profesorul de educație fizică. De felul în care aceștia își organizează și conduc procesul instructiv-educativ, de pasiunea și dragostea cu care lucrează, depind în mod nemijlocit rezultatele pe care le înregistrează elevii lor.

Pentru a putea face față cu succes muncii de răspundere pe care o îndeplinesc, aceea de a contribui la formarea unui tineret sănătos și viguros, antrenorul trebuie să cunoască toate aspectele legate de procesul complex al instruirii și educației. Antrenorul trebuie să fie un bun pedagog, psiholog, să aibă cunoștințe din toate științele ajutătoare. El trebuie să dea dovadă de principialitate și exigență, să lupte pentru aplicarea cu curaj a noului, să înlăture empirismul și rutina din activitatea sa.

Problema dezvoltării pe baze de mase a atletismului nu poate fi rezolvată însă numai de către antrenori și de profesorii de educație fizică. Pentru aceasta avem nevoie de o adevărată armată de instructori voluntari, care să cunoască abecedarul atletismului, să fie capabili să îndrume primii pași în atletism ai tineretului. Acești instructori trebuie să fie „antenele" noastre în activitatea de jos, din mase. Prin ei vom putea depista multe elemente talentate și de perspectivă. In această privință, trebuie spus că atît Federația cît și consiliile regionale U.C.F.S. au făcut prea puțin pentru pregătirea instructorilor voluntari.

Să ridicăm necontenit nivelul procesului de instruire

Deși în ultimii ani procesul de instruire sportivă a căpătat un caracter mai organizat, totuși în conținutul pregătirii atleților mai există încă multe deficiențe.

Datorită lipsei de exigență și automulțumirii, în cluburile și asociațiile noastre aprecierea rezultatelor atleților s-a făcut multă vreme în comparație cu valoarea internă a probelor respective și nu cu valoarea performanțelor internaționale. Din această cauză s-a ajuns la situația că mulți dintre campionii și atleții noștri fruntași în întrecerile interne să fie depășiți în confruntările cu atleții străini, să rămînem în urmă la unele probe (sprint, greutate, ciocan, garduri etc.).

Mijloacele și metodele în pregătirea sportivilor nu se sprijină suficient pe date științifice, pe generalizarea experienței avansate, din care cauză în conținutul procesului de instruire mai dăinuie metode empirice. Antrenamentele sînt de multe ori sărace în conținut, aplicîndu-se în mică măsură o gamă bogată și variată de exerciții.

In planificarea și desfășurarea antrenamentelor se acordă o insuficientă atenție elementelor care au un r determinant în obținerea rezultatelo Pregătirea fizică multilaterală, dezvo tarea la un nivel superior a forț vitezei, rezistenței și îndeminării, în binarea judicioasă a factorilor antr namentului — pregătirea fizică, te nică, tactică, teoretică, morală și v voința — sînt neglijate de mul antrenori ai secțiilor de atletism, prin tre care cele ale cluburilor I.T.B Steaua, Rapid, Petrolul Ploiești altele.

Un alt factor care influențează mod negativ creșterea unui numă mai mare de atleți în categorii de cl sificare superioare, este aplicarea scară redusă și în mod limitat a prin cipiului individualizării antrenamentu lui. In multe cazuri antrenorii nu stă bilesc sarcini și mijloace pe factor antrenamentului în urma unei analiz temeinice a calității și lipsurilor fi cărui atlet. Astfel, puțini antrenori în tocmesc planurile de antrenament a sportivilor pe baza unei analize mult laterale a stadiului lor de pregătir ceea ce generează o metodică neștiin țifică de pregătire, folosirea acelora mijloace, volum și intensitate de munc

Aspect din timpu

pentru toți sportivii. Acest lucru es urmarea unei munci superficiale, cee ce a făcut ca numeroase secții cu ar fi cele ale cluburilor Rapid, Steau C.S.O. Baia Mare, C.S.O. Craiova altele să nu iasă din mediocritate, s nu obțină performanțe valoroase.

Una din deficiențele care au reieș din analiza activității secțiilor de a tletism este subaprecierea planificăr și evidenței muncii procesului de an trenament. Documentele de planificar și evidență se întocmesc în unele ca zuri superficial, fără să se bazeze p obiective și date concrete, ceea ce dus la o muncă formală și fără per pectivă.

Vorbitorul a prezentat consfătuir caietul de antrenament al recordm nei mondiale Iolanda Balaș, adevăr model de întocmire științifică a pr cesului de instruire. Asemenea caie vor trebui să aibă toți atleții noș fruntași.

O altă lipsă serioasă a muncii instruire o constituie caracterul „sez nier" al antrenamentelor, faptul că n a intrat în practica antrenorilor lucr pe un ciclu de 11 luni de antren ment, cu o lună de tranziție înțeleas ca repaus activ.

Perioada pregătitoare este privită mod formal de către unii antrenor care socotesc în mod greșit că antr namentele trebuie să înceapă abia primăvară. Din această cauză spo tivii se prezintă la începerea period competiționale cu o pregătire necore

Un conținut cît de propaga

Ocupîndu-se de o altă problemă de sebit de importantă, munca de pr pagandă și educație, vorbitorul a ar tat că pentru a putea prezenta tin retului nostru frumusețea atletism